

ХРИСТО ФОТЕВ

ВСТЪПЛЕНИЕ

chitanka.info

Как искам да живея аз и да живея непрекъснато.
Да тържествува въздуха във белите ми дробове.
И аз да съм във тялото си като във морето — целия.
И мислите ми да са хубави и весели, и радостни —
по-доверчиви от листата на дърветата. Чудесни са
дърветата — и тяхното пътуване в сезоните...
Красива е земята ни и слънцето е удивително.
Но вий минавате по есенните пътища и цялото
ми съществуване се скланя от дълбоко преклонение.
Вий-скромните сестри на майка ми... Мъжете ви
с ръцете на баща ми — нечовешки в своята
печална красота — по-съвършени от надеждата...
Вий, хората, които винаги се вглеждате във себе си
и негодувате от себе си — понякога
се смеете над себе си —
обичам ви.

Ний трябва да се срещаме и да работим заедно.
И заедно да вярваме — да викаме, да падаме...
Защото ний изстрадахме магията на поздрава —
великото значение на простото ръкуване.

Как искам да живея аз и да се смея непрекъснато.
Да обузда бесния оркестър на живота си —
синкопите му стръмни да превърна в музика.
И колко ми е трудно, непосилно — невъзможно е.
Той се извива — звездна риба — във ръцете ми.
Взривява без усилие най-здравите ми навици.
Вълнува — предизвиква многобройната си публика
печално ироничен и безкрайно възхитителен.
Трагичен и спокоен, и безличен.
Безсмислен, но единствен може би.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.